

INSTITUTIA

A V A N P O S T

Poezie

Redactare: Cosmin Peța
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LUPU, ANDREEA

Instituția / Andreea Lupu. - Pitești : Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2726-1

821.135.1

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

ANDREEA LUPU

INSTITUȚIA

Ilustrații de Bogdan BAM Diaconu

Editura Paralela 45

EDITURIA PARALELA 45

Prima scrisoare către Vitoș

Dragă Vitoș,

Dumnezeu mi-e martor, nu mă deranjează nimic la Spectaculoasă câtă vreme ziua tace și se retrage în colțu' ei.

Până mai alaltăieri m-a hărțuit începând cu ora 10.00 a.m., cu stiloul în mână. M-a forțat să stau nemișcată cu orele, timp în care m-a continuat în **DESENE** pe pereți, pe covor, pe gresie și pe parchet . Mi-a redesenat urechile și cam toate extremitățile, iar când totul a încetat și m-am ridicat de pe scaun, și-a dat seama că desenele rămase în urma mea n-aveau niciun sens fără mine în centru.

Altfel, îmi recită zilnic din *Madame Bovary* și durerile de cap continuă.

Eu toată sunt încă bine și cred c-o mai pot duce mult. Îmi ating fața parc-aș mângâia kilometri de pardoseală. Am devenit nesfârșită.

Îți promit să-ți scriu cel puțin o dată la trei săptămâni.

Nu știi ce să mai zic, mă opresc aici.

Eu eu, eu, Zdrunca.

A 2-a scrisoare

Vitoș dragă,

Azi m-am îmbrăcat în liniște începând cu ora 3 dimineața și-am așteptat în vârful scaunului rotativ să-i aud trezindu-se.

Am părăsit cu toții Instituția la 9 fix, în șir indian. Eram chiar în față, și din emoția libertății țin minte doar fleșcăiala continuă din buze a Spectaculoasei.

Am ajuns repede în clădirea de vizitat. Mi-am lăsat acele de cusut la intrare, înfipte în reverul portarului, care m-a asigurat că găuri au și ei.

Holul era copleșitor și, de MIC ce eram, ne-am bulucit unul în altul, ca să ne dăm mari. Cum ne-nghesuiam sub luminatorul cupolei, Spectaculoasa s-a rupt de noi.

„Bună dimineața!“ A zis. Și-a pocnit din degete. „În visele mele femeile aproape că nu sunt, dar toate au cărnuri marmoreice de care pot dispune în forme și cantități variabile. Aveți ceva de spus?“

Eu mi-am strâns picioarele ordonat sub mine și toți am respirat la unison, ca să-i dăm de înțeles Spectaculoasei că momentul poate continua.

Să-ți mai zic?

Dă-mi un semn de tine și de sănătatea ta.

Cu drag,

Zdrunca.

